

Maade, end der er foreslaaet, Forsjæl paa store og smaa Hunde, lod Smaahundene slippe med den Skat, de nu have at bære, nemlig 10 Kroner, hvilket er tilstrækkeligt for disse mindre Hunde, og lod den høiere Afgift gjælde for de store Hunde, som den ærede Minister har sig paa, og som man hører saa mange Klager over, disse Ufreds-sisterne, som man siger. Paa den Maade kunde man søge at skaffe bedre Fred paa Gaderne. Jeg ser ikke rettere, end at fra det Synspunkt, som jeg antager har været ledende for den ærede Minister, maa det være tilstrækkeligt; han vil ad den Vej kunne naae sit Maal. Han kommer netop de Hæster til Livs, som han mener er til Gene for Færdslen. Med det Samme vil jeg blot henstille, om man ikke ogsaa for Kjøbenhavns og Frederiksbergs Vedkommende kunde optage den Regel, der skal gjælde for Sogne-Kommunerne, at, naar man holder mere end 1 Hund, skal Afgiften for den 2den, 3die, 4de Hund o. s. v. være voxende. Man vil derigjennem ogsaa naae til at forhindre, at Folk holde sig en større Hundedbesættning, og det kan være ganske rimeligt. Vil man holde mange af den Slags Dyr, bør man betale for dem. Jeg har altsaa Sindet imod, at denne Sag fremmes, og jeg skal, saa vidt jeg kan, yde den min Støtte, men hvad Erstatningsreglerne angaar, bør der foretages enkelte Ændringer, og hvad Afgiftsreglerne angaar, foretages den Forandring, at man lader de mindre Hunde blive i Fred, og at det bliver de store Røtere, der komme til at bære den større Skat.

Brandes: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag, men efter det store lidenskabelige Foredrag, vi nys hørte, anser jeg det for rigtigt ogsaa at sige nogle Ord. Det er jo langt fra mig at kunne vide, hvad der har været den høie Justitsministers Mening med Fremlæggelsen af dette Forslag, uden for saa vidt man kan gjætte sig dertil af Motiverne til Lovforslaget, da det blev fremlagt i det andet Thing, og de der fremkomne Udtalelser. Efter det skulde jeg antage, at Motivet ligger i det overdrevent store Hundehold her i Landet, især i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem, som nu satte sig, tror jeg er ganske blind for denne Side af Sagen, men det undrer mig ikke efter de Ytringer, han fremkom med. Han syntes nemlig at se Sagen paa den Maade, at der gaar en Del fredelige Hunde omkring i Kjøbenhavn, som generes af adskillige af Beboerne! Det ærede Medlem havde ikke hørt Noget om, at Beboerne generedes af Hundene, men Forholdet

var det, at der var enkelte store Hunde og ikke saa smaa, som gjænte i Fred og Ro ville fortære deres Ben paa Gaden, men generedes af de Forbigaaende. Dette er et Synspunkt, som jeg tror, at det ærede Medlem er ret ene om. Det hjælper ikke, at det ærede Medlem kaster hele sin Kjarlighed paa de smaa Hunde, og offerer de store for denne Kjarlighed. Thi det er jo saaledes, at denne By er ligefrem berhyttet, at der ikke er nogen Stad indenfor Europa, maaste med Undtagelse af Konstantinopel, der staar over Kjøbenhavn i Retning af at have løsgaaende Hunde. Jeg kan altsaa godt forstaa, at den ærede Justitsminister har forelagt dette Lovforslag, som gjør et Forsøg paa at komme denne Skade til Livs, stille os af med Noget, som virker i høi Grad generende for Kjøbenhavns Befolkning. Derom kan der ikke strides. Det ærede Medlem kan blot ved at gjennege blandt Politiovertrædelser, de Tilfælde, hvor Politiet har freddet ind, fordi Hunde have generet Forbigaaende eller i det Hele Personer, lære, hvor ofte der i Virkeligheden finder Gene Sted for Kjøbenhavns Beboere ved de her i Byen levende løsgaaende Hunde. Det er nemlig saaledes, at Hunde fare omkring, uden at man paa nogen Maade kan finde Giere til dem. Man kan se det i vore Parke, eller hvis man blot vil gaa ned paa Kongens Nytorv og se den Plæne, der ligger om Hesten. Denne Plæne er, jeg veed ikke af hvilken Grund, afspærret for Kjøbenhavns Beboere ved et meget stygt Gitter, naaget man nok kunde tænke sig, at Folk kunde have Lyft til at sidde der om Sommeren. Dette er forbudt, men Flokke af Hunde, som ville more sig der — jeg skal af Belangstændighedsgrunde ikke indlade mig nærmere derpaa — have Lov til at opholde sig der. Jeg tror i det Hele, at efter det Regimente, vi for Diebliffet leve under, have i Virkeligheden Hundene i Kjøbenhavn større Frihed end Kjøbenhavns Beboere. Men det ærede Medlem maa gaa omkring paa Gaderne i andre Tanker end at se hen til de Hunde, han møder, naar han taler om, at Kjøbenhavn er en By, hvor Hundeholdet er mindre udstrakt end i andre Stæder, naar han ikke har hørt, at der endsteds findes saa drakoniske Bestemmelser, som de her foreslaas. Han maa da ikke vide, at der er flere Stæder og store Byer, hvor det i det Hele ikke tillades Hunde at gaa løse omkring, og hvor Hunde skulle være forsynede med Mundkurv. Jeg kan nævne Gens, hvor Gierne ere forpligtede til at føre deres Hunde i Vaand paa Gaden. I saadanne Byer er det naturligt, at der ikke gjælder Bestemmelser som de, der foreslaas i Lovforslaget. Jeg